

Farvel og på gensyn

Velkommen til denne sidste udgave af klummen på print. Meget vemodigt, når man som jeg er én af dem, der trofast holder fast i papir-morgenavisen (og så supplerer med nyhederne fra internettet i løbet af dagen. Men markedsvilkår og teknologisk udvikling kan vi ikke rigtig gøre noget ved). Mange har faktisk skrevet til mig og klaget deres nød – mest markant nok ham, der var ked af det, for han havde ikke nogen pc derhjemme, og han orkede ikke at læse store tekstmængder på mobilen. Det sidste kender jeg udmærket – jeg er i samme båd, men jeg har dog en pc. Under alle omstændigheder tak til alle, der har reageret. Jeg skal nok prøve at nå rundt om jer inden for de næste måneder.

Trist er det, men hvordan er det nu, citeret efter hukommelsen: 'Gud, giv mig styrke til at ændre de ting, som jeg kan ændre; tålmodighed til at udholde de ting, som jeg ikke kan ændre – og visdom til at se forskellen.'

Det var i det mindste godt, at man nåede 75 års-jubilæet. Jeg har været med et pænt stykke af vejen, i begyndelsen som læser. Som meget ung teenager var jeg faktisk forbi Tipsbladets daværende redaktion på Østerbro for at prøve at kapre nogle af de ældste numre, der var på lager. Det var navnlig engelsk fodbold, der trak.

Og hvad er det så blevet til? Når jeg tæller Word-dokumenter i den dertil indrettede mappe, lander jeg på knap 750 klummer. Den første den 4. marts 2009 (som kun havde under halvdelen af den længde, som klummen har nu). Den handlede om diverse Champions League-kuriositeter fra den netop forgangne runde (primært den ikoniske kamp mellem Arsenal og Roma, hvor Arsenal startede 2. halvleg med 9 mand mod 11 på grund af overtro og et knækket snøreband. Her styrtede ene spiller efterfølgende ind på banen uden tilladelse, mens den anden blev solidt bremset, inden han kom så langt. At vi havde dansk dommer (Claus Bo Larsen) gjorde det ikke mindre interessant. Men lovmæssigt er det jo en gys.

Hertil kommer knap 50 klummer fra for længst hedengangne Forza i perioden 2005 – 2006. Chefredaktøren derfra landede efter et par år på Tipsbladet, og så genopstod jeg i slipstrømmen. Det har typisk været onsdag aften, der har været helliget klummeskrivning, eftersom det er deadline til et blad om fredagen, og min kone siger i spøg, at hun ikke har set mig en hel onsdag aften siden 2009. Det skulle der være mulighed for at råde bod på med den større fleksibilitet i det nye system. Herom til sidst i klummen.

Og hvad er der så blevet skrevet om? Tja, fodboldloven har jo kun 17 paragraffer, så det er ikke muligt at undgå gentagelser – også fordi der er mange gengangere i læsespørgsmål, hvilket bare viser, at det er vigtigt. Nogle gange har det været en enkelt aktuel situation, der har båret klummen, andre gange har det været sådan lidt kaleidoskopisk: hvad er der sket siden sidst. Og er der ikke gods nok i det, så går det løs med læserhenvendelserne. De seneste tre år har VAR også været en jævnlige tilbagevendende gæst (ligesom evindelige protester fra klubfolk over dommerne – typisk Italien og Spanien, men England og Tyskland kan nu også godt være med).

Så har der været standardklummerne med årets lovændringer, det årlige reklamefremstød for at få flere fodbolddommere, og nogle flere.

Er der så noget, som jeg ikke har beskæftiget mig med? Ja, helt aktuelle danske situationer, hvor vi ikke har papirerne inde endnu eller som kan risikere at komme under disciplinær

behandling. Det gælder også de tilfælde, hvor en person mener, at en karantænestraf er for mild eller for streng. Men det er ikke mit bord – jævnfør klassikeren om magtens tredeling.

Læserhenvendelserne har været lidt brogede, men kun med meget få direkte ubehagelige imellem. Jeg er ikke blevet kaldt værre ting end det, som jeg også mødte ude på banen, og det er helt fint at være uenige, bare man er enig om, hvad man er uenige om. Og det kan man kun være, hvis man står på samme platform – det vil sige ved, hvad loven foreskriver. Så er man velkommen til at mene, at loven har et problem, men det er en helt anden sag. Dommeren kan jo kun agere inden for det regelsæt, som han har. Jeg har kun én gang været nødt til at blokere en person på mailen, for ham gad jeg ikke bruge mere tid på, da argumenterne begyndte at køre i ring, og ordene blev grovere og grovere.

Jeg er meget glad for alle de fine ord, som jeg har modtaget gennem tiderne – hele idéen med klummen er jo at gøre folk klogere. To af de mere kritiske og kuriøse står dog stadig klare i erindringen. Der var ham, der var svært utilfreds med en udvisning til hans yndlingshold i England og mente, at jeg måtte være den eneste i hele verden, der ikke kunne se, at den udvisning var forkert. Tja, der var jo som minimum også en dommer, der havde en anden opfattelse. Ved samme lejlighed fik jeg så også på puklen for, at jeg tillod mig at tage personlig stilling til situationerne. Ham måtte jeg belære om, at det faktisk lige akkurat er det, der er definitionen på en klumme. Til overflod havde han sendt den ikke specielt pæne mail fra e-mailadressen i det firma, hvor han arbejdede... Den kravlede jeg lige rundt om i et par timer, før jeg besluttede mig for, at det var for småt at bekymre sig om.

Og så var der ham, der for ganske nylig konstaterede i en ret kortfattet mail, at jeg skulle tage at læse min fodboldlov, for usportslig opførsel kunne godt give direkte udvisning. Han var dog så elskværdig at kalde mig for 'hr. Carlsen'. Ham måtte jeg fortælle, at nu havde jeg oversat og redigeret den danske udgave af lovbogen i 40 år, så jeg vidste faktisk godt, hvad jeg lavede. Men jeg kunne da tilbyde et dommerkursus... Ham hørte jeg heller aldrig fra igen.

Det har været en sjov rejse de seneste 14 år. Men den er jo ikke slut endnu. Klummen fortsætter på tipsbladet.dk, som man kunne se i sidste uges blad (hvor jeg var kommet i imponerende fint selskab med billede og det hele), og det giver mig lidt mere fleksibilitet, at onsdag aften nu ikke er den faste deadline. Til gengæld kan det blive en anelse mere bøvlet for de trofaste læsere, for nu er det ikke fredag, der er fikspunktet. Man må checke en gang imellem, om der er kommet noget nyt på. Fordelen er, at klummerne måske kan blive mere aktuelle, fordi situationer kan tages hurtigere op – men vi får se.

Under alle omstændigheder tak til alle, der har hængt på så længe (også i denne sidste klumme). Vi ses på nettet !